

for ham. Det er for Postbestyrelsen, og jeg kan sige for hele Postvæsenet, et stort Gode, at den Overordnede paa denne Maade har Afgang til Ministeren. Vilde de Herrer flytte ham ud af Ministeriet, hvad enten han bliver siddende i Ministerialbygningen eller han bliver anbragt paa Rjømagergade, eller hvor de ellers ville, saa er dette, at de fjører ham ud af Ministeriet, det, der er urigtigt. Saa maa der i Ministeriet oprettes et Sekretariat, eller hvad det nu kan være. Der maa indrettes et Apparat til Hjælp for Forretningsgangen mellem Ministeren og Postvæsenet, idet jo nemlig da det mundtlige Referat falder bort. Naturligvis kan man sige, at saa kan den paagældende Chef gaa til Ministeren og tale med ham, og det kan han ogsaa meget vel gjøre, men bagefter maa der finde skriftlig Forhandling Sted, thi en ordnet Tjenestegang maa der være. Paa Jernbanevæsenets Omraade er det ganske vist saaledes, at der sidder en Direktør, som korresponderer med Ministeren gjennem et Département i Ministeriet — der maa jo være Orden i Tingene — og det vilde være umuligt at ordne Sagen paa samme Maade som ved Postvæsenets Sager, thi dertil er det Hele for stort. Det er det Heldigste, at Ministeren faar postal Medhjælp; men naar han et Postsekretariat, bliver det ubelukkende periodisk Medhjælp, han faar, og ikke postal, da Postbestyrelsen jo saa sidder udenfor Ministeriet og ikke har Afgang til mundtlig Referat hos Ministeren. Jeg har selv været af den Mening tidligere, inden jeg kom i min nuværende Stilling, at det kunde være rigtigt at gaa tilbage til Ordningen med en Generalpostdirektør, men nu er jeg kommen til en anden Opfattelse, fordi jeg er kommen ind i Forholdet. Derfor staar der i Motiverne, at det vilde være et Tilbagekridt for Postvæsenet, som man ordnede Sagen paa denne Maade. Det vilde det efter min Mening være. Det er meget muligt, at Andre, som have med Postvæsenet at gjøre, ikke dele denne Opfattelse, men det er, fordi de ikke se klart i Forholdene. Postvæsenet er ikke tjent med at blive stillet saaledes, at det ikke kan faae Ministeren personlig Tale, og det vil ske, hvis man gaar til at udnævne en særlig Generalpostdirektør, eller hvad man nu vil kalde ham. Det ærede Medlem misforstaar Sagen, naar han siger, at en saadan Ordning vilde bidrage til at centralisere. Det er det Samme, som Forslaget tilfigter. Den, som bliver beskikket til Postvæsenets Chef efter Lovforslaget, faar den samme Myndighed som den Chef, det ærede Medlem vil beskikke paa Rjøm-

magergade eller Østerbro, eller hvor nu Lokalet skulde være. Men han har den Fordel tillige, der kommer Postvæsenet i høi Grad til Gode, at han har bevaret sit Referat til Ministeren, medens den, der flyttes ud af Ministeriet, maa forhandle skriftlig med Ministeren, idet der jo maa være en ordnet Tjenestegang i slige Forhold. Der er ganske vist en Forskel paa disse Ting, men Forskjellen ligger paa et Punkt, som de Herrer ikke se, og jeg tror, at det vilde komme Postvæsenet til Skade, om man vilde gaa til denne Udfikning af Ministeriet, som de Herrer synes at have forekastet sig i. Koncentrere Postvæsenet vilde vi alle, men jeg tror, at det, jeg foreslaar, vil bringe Postvæsenet i et langt nærmere og større Tillidsforhold til Ministeren, medens de Herrer tro, at de ved at flytte Overbestyrelsen ud af Ministeriet skaffe den Vedkommende en større Selvtændighed. Men det er ikke Tilfældet. Det er en stor Masse Sager, som skulle afgjøres af den Mand, der sidder som Chef for Postvæsenet i Ministeriet, han har den endelige Afgjørelse, og der er saa godt som aldrig Tale om, at han skal gjøre Rede for sine Afgjørelser, om der end naturligvis kan være særlige Tilfælde, hvor dette ønskes. Men i den Slags Sager, hvor Afgjørelsen er hos Ministeren, er Referatet direkte, og jeg tror, at det er en Fordel, som især Postvæsenet skulde tage sig vare for at give Afald paa, det vil ikke være tjent dermed. Det er fremdeles en stor Fordel for Ministeren at have sin nærmeste Underordnede som en jagtlyndig Mand i Stedet for kun at faae Sagerne afgjorte ved en Sekretariatsbehandling, det vil jo nemlig sige en almindelig administrativ Behandling, der kan forestaaes af enhver juridisk uddannet habil Mand. Jeg vil ikke renoncere paa denne Fordel, i hvert Fald kun meget nødig, og jeg frygter for, at det vil være dette Punkt, som vi ville have ondt ved at enes om, thi jeg har der en bestemt Overbevisning om, hvad der er tjenligt for Staten, og den vil jeg meget vanskeligt kunne bringes til at opgive.

De enkelte Bemærkninger, der ere fremsatte, skal jeg ikke komme dybt ind paa. Jeg vil blot sige til det ærede Medlem for Holbæk Amts Bde Valgkreds (Tauber), at jeg ganske vist ogsaa erhjender, at det vil have sin Betydning for de Folk, som sidde i Overbestyrelsen, at de have haft praktisk postal Uddannelse, men man maa holde Maade og den rette Middelsvei. Det gaar ikke an at tro, at man i den høiere Administration ubetinget kun bør tage Folk, som ere uddan-